

MINISTERIE VAN DE VLAAMSE GEMEENSCHAP

VLAAMSE MEDIARAAD

Advies nr. 2003/002

Betreeft: Voorontwerp van decreet houdende wijziging van sommige bepalingen van de decreten betreffende de radio-omroep en de televisie, gecoördineerd op 25 januari 1995, en van sommige andere bepalingen betreffende de radio-omroep en de televisie

1. Met een brief van 7 april 2003 vraagt de Vlaams Minister van Financiën en Begroting, Innovatie, Media en Ruimtelijke Ordening om advies omtrent het in rand vermelde voorontwerp van decreet, dat enerzijds tot doel heeft de bestaande bepalingen inzake radio-omroep en televisie aan te passen aan de nieuwe Europese richtlijnen inzake de elektronische communicatie, en dat anderzijds tot doel heeft de huidige definitie van “omroepen” in artikel 2, 1° van de gecoördineerde decreten aan te passen aan de recente rechtspraak van het Arbitragehof (arrest nr. 156/2002, 6 november 2002).
2. Vooreerst wenst de Mediaraad uitdrukkelijk te verwijzen naar zijn eerdere advies over de implementatie van de Europese richtlijnen in de Vlaamse regelgeving betreffende de radio-omroep en televisie (Advies van 16 september 2002, nr. 2002-6), waarin een aantal fundamentele opmerkingen werden geformuleerd. Met spijt stelt de Mediaraad vast dat met zijn Advies niet steeds rekening werd gehouden bij het uitwerken van het huidige voorontwerp van decreet.
3. Zo kan de Mediaraad niet instemmen met het voornemen om een aantal marktregulerende taken toe te kennen aan de Vlaamse Minister (bijvoorbeeld in de artikelen 115vicies semel en 115vicies bis, zie ook verder) terwijl deze taken luidens de richtlijnen aan een onafhankelijke instantie moeten worden opgedragen. Bovendien moet een beroep ten gronde mogelijk zijn tegen de beslissingen van dit onafhankelijk orgaan. Het is onzeker of het beroep bij de Raad van State tegen beslissingen van de Vlaams minister daaraan voldoet. Wat het statuut, de onafhankelijkheid en de taken van de nationale regulerende instantie betreft, blijft het reeds eerder gegeven advies bijgevolg integraal van kracht. Op dit punt dient het huidige voorontwerp aangepast te worden om het in overeenstemming te brengen met de Europese richtlijnen, die een structurele scheiding eisen tussen de regelgevende taak van de overheid aan de ene kant, en het beheer van de participatie in operationele marktspelers (bijvoorbeeld: VRT) aan de andere kant (artikel 3 Kaderrichtlijn).
4. Verder kan de Mediaraad moeilijk inzien hoe de Europese richtlijnen succesvol kunnen worden omgezet zonder de opdrachten van marktdefiniëring, marktanalyse en het opleggen van verplichtingen te implementeren (grotendeels: de artikelen 14-16 van de Kaderrichtlijn, alsook de artikelen 9-13 van de Toegangsrichtlijn en de artikelen 16-19 van de Universele Dienstrichtlijn). De huidige versie van het

voorontwerp van decreet laat na deze “proportionele regelgevende aanpak” te implementeren, terwijl de Europese Commissie in haar Aanbeveling inzake relevante markten nochtans minstens 1 markt heeft geïdentificeerd die onmiddellijk relevant is voor de Vlaamse omroepsector, namelijk *de groothandelsmarkt voor omroeptransmissiediensten, voor het leveren van omroepinhoud aan eindgebruikers*. Het definiëren van de geografische dimensie van deze markt, het analyseren van de relevante markt en het opleggen van eventuele verplichtingen aan operatoren met een sterke marktpositie dient vóór 25 juli 2003 door een onafhankelijke instantie te worden uitgevoerd. Omwille van het dringend karakter van deze materie, en aangezien zij bovendien veel nauwer verbonden is met aspecten van marktregulering dan met het institutionele kader, is de Mediaraad van mening dat de betrokken bepalingen in het voorliggende ontwerp van decreet dienen te worden omgezet.

5. Ook een aantal andere eerder geformuleerde bezorgdheden blijven bij de Mediaraad onverminderd bestaan. Deze hebben onder meer betrekking op het uitwerken van een samenwerkingsakkoord tussen alle betrokken Belgische bevoegdheidsniveaus, en op de consultatie- en harmonisatieprocedures voor samenwerking met de Europese Commissie en regelgevende instellingen van andere lidstaten (artikelen 6 en 7 Kaderrichtlijn). Voor deze punten verwijst de Mediaraad eveneens naar zijn eerder gegeven Advies.
6. De Vlaamse Gemeenschap hanteert de ruime definitie van het begrip “omroep” zoals geformuleerd door het Arbitragehof. De opdeling tussen omroep en telecommunicatie op Europees vlak loopt echter niet parallel met de bevoegdheidsverdeling binnen België.
Het is bovendien belangrijk erop te wijzen dat de klassieke omroep regelgeving niet als dusdanig kan uitgebreid worden naar interactieve diensten en andere nieuwe opstartende diensten. Zoals bij de opstart van internet is het aangewezen om voorlopig geen bijkomende drempels op te werpen en eerst de ontluikende markt de kans te geven tot een zeker niveau uit te groeien. Dit zal tevens de nodige tijd geven aan de overheid om na te gaan in welke domeinen er eventueel nood kan zijn om tussen te komen.
7. De Vlaamse Mediaraad is van oordeel dat de licentieregeling van de Vlaamse Gemeenschap zou moeten beperkt blijven tot frequentiebanden die in het ITU-radioreglement voorzien zijn voor omroep en waarvoor er een internationaal gecoördineerd frequentieplan bestaat. Daarnaast zou de Vlaamse Gemeenschap minstens op de hoogte moeten gehouden worden wanneer omroepen hun programma’s verspreiden via andere aardse elektronische communicatienetwerken zoals bijvoorbeeld GSM of UMTS. De Vlaamse Mediaraad suggereert om in dit verband een meldingsplicht op te leggen, zoals nu reeds is opgenomen voor de satelliet in artikel 115 decies van dit ontwerp van decreet.
8. Verder heeft de Mediaraad een aantal bedenkingen naar aanleiding van sommige specifieke bepalingen uit het in rand vermelde voorontwerp van decreet. Hierbij dient opgemerkt te worden dat een aantal van de hieronder vermelde specifieke bezwaren zijn terug te voeren tot de algemene bezorgdheid over het feit dat het voorontwerp van decreet in verschillende gevallen inhoudelijke aspecten vermengt

met de regulering van de transmissiediensten en –netwerken (zie onder meer artikelen 107, §2, 110 en 114), terwijl zulks door de Europese richtlijnen (meer bepaald de Machtigingsrichtlijn) expliciet wordt verboden.

- 8.1 **Artikel 2, 5° van dit ontwerp** bepaalt de definitie van “radio-omroepnetwerk”. Deze definitie gebruikt het concept “radioprogrammasignalen” dat niet gedefinieerd is in de gecoördineerde decreten. De bestaande definities van radio-omroepprogramma en radio-omroep laten enkel “klank” toe, waardoor een aantal multimediasdiensten worden uitgesloten. Daarom stelt de Mediaraad voor om de definities van radio-omroepnetwerk, radio-omroepprogramma en radio-omroep beter op elkaar af te stemmen en in de definitie van radio-omroep toe te voegen “een omroep die radioprogramma’s en andere soorten van programma’s, *hoofdzakelijk* in de vorm van klanken verzorgt”.
- 8.2 **Artikel 3 van dit ontwerp**: teneinde radiodiensten toe te laten ook een aantal multimediatoepassingen aan te bieden, suggereert de Vlaamse Mediaraad, zoals reeds eerder aangegeven, de definitie van radio-omroep uit te breiden, bijvoorbeeld door toevoeging van de term “hoofdzakelijk”.
- 8.3 **Artikel 5 e.v. van dit ontwerp**: de Vlaamse Mediaraad stelt zich de vraag waarom internetradio’s krachtens de toelichting bij het ontwerp geen erkenning als radiodienst dienen aan te vragen.
- 8.4 **Artikel 9 van dit ontwerp**: de Vlaamse Mediaraad wijst erop dat artikel 52, § 2 van de gecoördineerde decreten een verdere aanpassing behoeft zodat regionale televisieomroepen de toelating krijgen hun omroepprogramma via een televisieomroepnetwerk te verspreiden.
- 8.5 **Artikel 11 van dit ontwerp** bepaalt dat afdeling 6 van de gecoördineerde decreten, bestaande uit artikel 70, wordt vervangen. De televisiediensten worden op die manier geïntegreerd in de gecoördineerde decreten. De Mediaraad adviseert dit artikel te herbekijken, zodat niet voor iedere bijkomende dienst een aparte erkenning nodig is. Daarnaast stelt de Mediaraad zich vragen bij de bepaling van art. 69bis dat een aparte privaatrechtelijke rechtspersoon moet worden opgezet met raad van bestuur die voor niet meer dan één vijfde mag bestaan uit leden die een leidinggevende functie of functie van een bestuurder uitoefenen in een kabelmaatschappij. Dergelijke maatregelen kunnen enkel een bijkomende drempel opwerpen voor de ontwikkeling van interactieve digitale televisie in Vlaanderen.
- 8.6 **Ontwerp van artikel 105**: dit artikel vervangt het huidige artikel 105 met het oog op de aanpassing ervan aan het regime van de algemene machtiging; het ontworpen artikel bevat evenwel een aantal voorwaarden waarvan de Mediaraad zich afvraagt of ze wel in overeenstemming kunnen worden geacht met de Europese bepalingen terzake (meer bepaald, de Machtigingsrichtlijn). Deze laatste bevat immers een limitatieve lijst van mogelijke voorwaarden die aan het aanbieden van elektronische communicatienetwerken kunnen worden verbonden (zie Bijlage A Machtigingsrichtlijn). De boekhoudkundige scheiding (in punt 3°), de volgens punt 4° te leveren informatie en het beschikken over de nodige technische infrastructuur (punt 6°) lijken in dit opzicht eerder moeilijk te verantwoorden. Ook het opleggen

van een borgtocht (punt 5°) is niet weerhouden in deze lijst en is daarom niet te verantwoorden. Alleszins dienen vragen te worden gesteld bij de wachttermijn van twee maanden (artikel 105§2) die aan de betrokken onderneming wordt opgelegd. Terzake zijn de Europese richtlijnen kristalhelder (artikel 3 Machtigingsrichtlijn): *“Van de betrokken onderneming kan worden verlangd dat zij een kennisgeving indient, maar niet dat zij een expliciet besluit of andere bestuurshandeling van de nationale regelgevende instantie moet verkrijgen alvorens de uit de machtiging voortvloeiende rechten te kunnen uitoefenen. Na de eventueel vereiste kennisgeving kan een onderneming haar activiteiten aanvangen, waar nodig met inachtneming van de bepalingen inzake gebruiksrechten van de artikelen 5, 6 en 7.”*. Zodra een onderneming haar kennisgeving heeft ingediend, mag zij haar activiteiten aanvangen. Tenslotte ziet de Mediaraad niet in waarom de gegevens waarvan kennis dient te worden gegeven door het Vlaams Commissariaat (of *a fortiori* door de Vlaamse Regering!) zouden dienen te worden bepaald. Ook daarover zijn de richtlijnen erg duidelijk: *“De in lid 2 bedoelde kennisgeving behelst niet meer dan een verklaring waarmee een natuurlijke of rechtspersoon de nationale regelgevende instantie in kennis stelt van zijn voornemen om te beginnen met het aanbieden van elektronische communicatienetwerken of -diensten en de indiening van de minimale informatie die nodig is om de nationale regelgevende instantie in staat te stellen een register of lijst van aanbieders van elektronische-communicatienetwerken en -diensten bij te houden. Deze informatie moet beperkt blijven tot wat strikt noodzakelijk is voor de identificatie van de aanbieder, zoals de registratienummers van de onderneming, zijn contactpersonen, zijn adres, een korte beschrijving van de dienst of het netwerk, alsmede de datum waarop de activiteiten vermoedelijk van start gaan”*.

De voorgestelde scheiding van boekhouding (punt 3°) is niet-proportioneel en dus in tegenstrijd met het Europees recht.

De Mediaraad stelt volgende wijziging voor in §1, 3°: *“in de boekhouding een onderscheid maakt tussen de activiteiten in het kader van de aanleg en de exploitatie van een kabelnetwerk enerzijds, en het aanbieden van andere netwerken en/of diensten waarvoor bijzondere of uitsluitende rechten toegekend zijn, anderzijds”*

- 8.7 **Ontwerp van artikel 106:** Met betrekking tot dit artikel stelt de Mediaraad zich de vraag in welke mate deze activiteiten sowieso dienen te worden beschouwd als het *aanbieden van kabelnetwerken*; bovendien schijnt de vrijstelling van de verplichting van kennisgeving te impliceren dat voor de betrokken activiteiten wel de overige bepalingen van het ontwerp van decreet dienen te worden nageleefd. De Mediaraad is er voorstander van om deze activiteiten uit te sluiten uit het concept *“aanbieden van een kabelnetwerk”*, zodat duidelijk zou zijn dat de aanbieders van collectieve antennes ook de overige bepalingen van het ontwerpdecreet niet dienen na te leven.
- 8.8 **Ontwerp van artikel 107, §1, 5°:** De Vlaamse Mediaraad is van mening dat deze categorie van must carry programma's in strijd is met de Europese regelgeving onder meer aangezien het stimuleren van opstartende omroepen een economische motivering is. Bovendien vindt de Vlaamse Mediaraad deze categorie van must-carry omroepen onvoldoende transparant.

- 8.9 **Ontwerp van artikel 107 §2:** Het expliciet toestemming geven bepaalde programma's door te geven lijkt overbodig, aangezien een gemachtigd uitbater van elektronische communicatienetwerken luidens artikel 4 van de Machtigingsrichtlijn in elk geval elektronische-communicatienetwerken en -diensten mag aanbieden. Eventueel kunnen de hier opgesomde rechten en verplichtingen wel als inhoudelijke aspecten van de dienstverlening worden beschouwd, die niet onder het toepassingsgebied van de Europese richtlijnen vallen. In dat geval rijst evenwel de vraag of het opportuun is deze te reglementeren in de titel over het 'aanbieden van elektronische communicatienetwerken'. Artikel 6, 3° van de Machtigingsrichtlijn bepaalt terzake immers dat: *"In de algemene machtiging worden alleen voorwaarden opgenomen die specifiek zijn voor de betrokken sector en die genoemd zijn in deel A van de bijlage, en worden geen voorwaarden opgenomen die reeds krachtens andere nationale wetgeving voor ondernemingen gelden"*. Het is bijgevolg de overtuiging van de Mediaraad dat deze inhoudelijke aspecten beter los van "het aanbieden van netwerken" zouden kunnen worden gereguleerd.
- 8.10 **Ontwerp van artikel 108:** De Mediaraad stelt zich vragen bij het opleggen van de verplichting aan aanbieders van een kabelnetwerk om over toegang te onderhandelen met omroepen, aangezien deze "omroepen" *prima facie* niet onder het toepassingsgebied van de elektronische communicatierichtlijnen vallen. In die mate kunnen zij er bijgevolg ook geen rechten aan ontleen, of minstens mogen aan de betrokken operatoren van elektronische communicatienetwerken geen bijkomende verplichtingen worden opgelegd die niet in de richtlijnen voorzien zijn. Verder dient (overeenkomstig de hierboven geformuleerde opmerking, onder punt 3.) het opleggen van verplichtingen aan een onafhankelijke regulerende instantie te worden opgedragen.
- 8.11 **Ontwerp van artikel 109:** *mutatis mutandis* dezelfde opmerkingen als voor artikel 107§2;
- 8.12 **Ontwerp van artikel 110:** De aanleg en exploitatie van infrastructuur voor het transporteren van programmasignalen is duidelijk een activiteit die onder het toepassingsgebied van de Europese richtlijnen valt. Bijgevolg mag luidens de artikel 3 van de Machtigingsrichtlijn geen expliciete overheidsbeslissing worden vereist als voorwaarde voor het toetreden tot de markt. Enkel een kennisgeving mag in dit kader worden opgelegd.
- 8.13 **Ontwerp van artikel 111:** de Mediaraad is van mening dat het aanbeveling verdient te verduidelijken dat de Vlaamse regering hierbij de voorwaarden van de Machtigingsrichtlijn dient te respecteren.
- 8.14 **Ontwerp van artikel 112:** De Mediaraad stelt voor §1, derde lid te wijzigen zodat deze zou luiden "...ze kan extra voorwaarden opleggen *mits deze transparant, niet discriminerend en proportioneel zijn...*"
- 8.15 **Ontwerp van artikel 114:** Overeenkomstig artikel 6(2) van de Machtigingsrichtlijn dienen de voorwaarden voor het aanbieden van elektronische communicatienetwerken en -diensten, juridisch te worden onderscheiden van overige voorwaarden (bijvoorbeeld: in verband met het gebruik van radio-

frequenties). Door voor het aanbieden van radio-omroepnetwerken of televisieomroepnetwerken een schriftelijke vergunning te vereisen van het Vlaams Commissariaat voor de Media schendt dit ontwerpartikel de verplichting zoals voorzien in de Europese richtlijn. Voor het aanbieden van netwerken en diensten mag maximaal een systeem van algemene machtiging (inclusief kennisgeving) worden opgelegd. De voorwaarden voor het gebruik van radiofrequenties (waar een individueel gebruiksrecht kan voor worden geëist) dienen hiervan evenwel afzonderlijk te worden gereguleerd.

Daarnaast dient ook een uitvoeringsbesluit van de Vlaamse regering te worden voorzien inzake de procedure voor het toekennen van de vergunningen.

Ten slotte dient hier, naar analogie met artikel 115decies, bepaald te worden dat omroepen die hun programma doorgeven via andere frequenties dan de geplande omroepbanden, daarvan aangifte moeten doen bij het Vlaams Commissariaat voor de Media.

- 8.16 **Ontwerp van artikel 115:** *mutatis mutandis* dezelfde opmerkingen als voor artikel 105. De mogelijke voorwaarden voor het toekennen van gebruiksrechten zijn immers limitatief opgesomd in bijlage B van de Machtigingsrichtlijn;

Art. 115, 8°: Een technisch en financieel plan moet volgens de Mediaraad wel kunnen worden gevraagd, maar het reeds aanwezig zijn van de infrastructuur kan niet expliciet worden gevraagd.

- 8.17 **Ontwerp van artikel 115bis, 115ter, 115quater, 115sexies:** *mutatis mutandis* dezelfde opmerkingen als voor artikel 107§2;

Artikel 115ter: de VRT is niet opgenomen in de lijst van omroepen die het may carry statuut genieten. De Vlaamse Mediaraad stelt zich de vraag welke de reden hiervoor kan zijn.

De Mediaraad stelt zich ook de vraag naar de haalbaarheid van artikel 115quater in functie van de verplichting en de kostprijs.

Wat betreft nieuwe Nederlandstalige televisieomroepprogramma's is het ook nog zeer de vraag of must carry wel de oplossing is om deze initiatieven leefbaar te maken.

- 8.18 **Ontwerp van artikel 115quinquies:** *mutatis mutandis* dezelfde opmerkingen als voor artikel 108;

- 8.19 **Ontwerp van artikel 115septies:** *mutatis mutandis* dezelfde opmerkingen als voor artikel 110;

- 8.20 **Ontwerp van artikel 115decies:** *mutatis mutandis* dezelfde opmerkingen als voor artikel 114;

- 8.21 **Ontwerp van artikel 115duodecies:** *mutatis mutandis* dezelfde opmerkingen als voor artikel 107§2;

8.22 **Ontwerp van artikel 115vicies:** De Mediaraad stelt vast dat dit artikel voorziet in een systeem van opgelegde standaarden, terwijl de richtlijnen de nationale overheden enkel toelaten het gebruik van standaarden aan te moedigen (zie terzake onder meer artikel 18 Kaderrichtlijn, dat bovendien bepaalt dat dit dient te gebeuren overeenkomstig artikel 17 van de Kaderrichtlijn).

8.23 **Ontwerp van artikelen 115vicies semel en 115vicies bis:**

Wat betreft het voornemen om een aantal marktregulerende taken aan de Vlaamse regering toe te kennen, verwijst de Mediaraad eens te meer (zie ook punt 3.) naar de Europese richtlijnen, die vereisen dat deze taken aan een onafhankelijke instelling worden toegekend

Verder dient opgemerkt te worden dat de nationale regulerende instantie deze voorwaarden enkel kan opleggen om de toegang van eindgebruikers tot een aantal *duidelijk gespecificeerde* digitale radio- en televisieomroepdiensten te waarborgen (artikel 5(1), al 2. b) Toegangsrichtlijn). Door deze beperking niet op te nemen, schendt het voorontwerp van decreet de Europese richtlijn.

9. Tenslotte wil de Mediaraad ook wijzen op de ontoereikende formulering van de noodzaak van *must-carry* in het Vlaamse medialandschap. De zinssnede “*De universele beschikbaarheid van talrijke omroepprogramma’s is immers al een feit in Vlaanderen, aangezien de kabel overal aanwezig is*” (memorie van toelichting bij het voorontwerp, 1. “algemene toelichting”, punt 2.4) zou door de betrokken marktspelers immers kunnen worden opgevat als een bewijs dat *must-carry* regels niet meer dienen te worden opgelegd. Het verdient bijgevolg aanbeveling de motivering voor het instellen van een regime voor *must-carry* te herzien, en in overeenstemming te brengen met de vereisten terzake, zoals geformuleerd in artikel 31 van de Universele Dienstrichtlijn (vooral: de noodzakelijkheid ervan om duidelijk omschreven doelstellingen van algemeen belang te verwezenlijken).

Brussel, 28 april 2003,

Namens de Vlaamse Mediaraad,

Prof. Dr. E. De Bens
voorzitter

Ministerie van de Vlaamse
Gemeenschap
Vlaamse Mediaraad
T.a.v. Prof. Dr. Els De Bens
Voorzitter
North Plaza B
Kon. Albert II-laan 7

1210 BRUSSEL

Brussel, 28 april 2003,

Geachte Voorzitter,

Bijgaand vindt u de opmerkingen van Canal+ nv inzake het besproken voorontwerp van decreet houdende wijziging van sommige bepalingen van de decreten betreffende de radio-omroep en de televisie, gecoördineerd op 25 januari 1995, en van sommige andere bepalingen betreffende de radio-omroep en de televisie.

Opmerkingen bij het voorontwerp:

AFDELING 6: Televisiediensten:

- De erkenningsmodaliteiten voor televisiediensten wijzigen. Wat zal er gebeuren met de bestaande erkenningen voor televisiediensten? Mogen wij aannemen dat verworven rechten kunnen worden behouden voor de rest van de toegekende termijn?
- 2° : Dit lijkt ons een verregaande beperking op de samenstelling van de Raad van Bestuur.
- "De diensten moeten voor de kijker een belangrijk extra aanbod inhouden op bedrijfseconomisch, educatief, sociaal of cultureel vlak." Er wordt gevreesd dat deze criteria, gepaard gaand met de termen 'belangrijk extra aanbod' een onnodige beperking impliceren op de mogelijkheden van de dienstenaanbieders. En bovendien: wat indien de dienstenaanbieders ontspanningsprogramma's aanbieden zoals sportprogramma's? Kunnen deze aanzien worden als een 'belangrijk extra aanbod op sociaal of cultureel vlak'? Wat te doen met een vrij 'marginale' sport zoals Formule 1 waarin slechts een beperkte doelgroep is geïnteresseerd? Kan men hier spreken van een belangrijk extra aanbod? En bovendien, zal elke film inclusief de eerder commerciële film beschouwd worden als een 'cultureel extraatje'? Voor ons laat de terminologie te veel ruimte voor de weigering van bepaalde pay-per-view diensten. Diensten, die in vele gevallen nu reeds erkend zijn.

TITEL V Het aanbieden van kabelnetwerken

- Art. 107: televisiediensten worden niet vermeld onder het may-carry-statuuat. Tegelijk stelt het artikel 109 dat " *het een aanbieder van een kabelnetwerk verboden is via het kabelnetwerk andere omroepprogramma's of televisiediensten door te geven dan die waarvan het doorgeven krachtens dit hoofdstuk is toegestaan, behoudens toestemming van het Vlaams Commissariaat voor de Media, die daaraan voorwaarden kan verbinden.*"

Dus, indien een kabelmaatschappij pay-per-view-diensten van een (betaal)omroep wil aanbieden, dan kan zij dit niet doen alvorens zij nogmaals de expliciete toestemming van het VCM heeft ontvangen. Bovendien mogen er voor de doorgifte nog extra voorwaarden worden opgelegd waarvan nu niet duidelijk is van welke aard deze voorwaarden zullen zijn.

Welke is de beweegreden om de televisiediensten niet meteen onder te brengen onder het may-carry-statuuat? Dit zou toch een meer voor de hand liggende oplossing zijn?

- Dezelfde opmerking geldt trouwens ook voor de parallelle artikelen onder hoofdstuk II, het aanbieden van radio-omroepnetwerken en televisie-omroepnetwerken. (art. 115 quater en 115 sexies)

Art. 16 (wijziging van het bestaande art. 119)

- 1° b) '*in een begrijpelijke vorm*': deze bewoordingen zijn o.i. overbodig en zullen aanleiding geven tot teveel onzekerheid. Wat is begrijpelijk en voor wie moet iets begrijpelijk zijn? Dit lijkt ons niet duidelijk. Wij stellen voor om deze woorden weg te laten.

Ik dank u deze opmerkingen aan het advies van de Vlaamse Mediaraad te willen toevoegen.

Met vriendelijke groet,

Monique Van Trappen
COO Canal+ Benelux